

"בְּרֵאשִׁית תִּמּוֹן"

תִּיקוֹן מ"ח מִתִּיקוֹנֵי זוֹהַר הַשָּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

סְגוּלָה גְּדוֹלָה לְקֹרֵא בְּכָל יוֹם זוֹהַר תִּיקוֹן מ"ח
(תִּיק"ז דף פ"ה.), מְשַׁבְּעִים הַתִּיקוֹנִים

לְתַנּוֹת הָאֱלֹקִי אוֹר עוֹלָם
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִינָע"א.

וְאָמְרוּ גְּדוֹלֵי הַמְּקַבְּלִים מִהָאֹר מְפָלָא
רַבְּנֵי הָאָר"י ז"ל, לְאָמְרוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהָאֲרַת
הַנִּשְׁמָה, וּמִסְגָּל לְתִיקוֹן הַבְּרִית וּלְזָכוֹת לְטַהֲרָה
עַלִּיזָה.

הִנֵּה הַסְּגוּלָה הַזֹּאת מוֹנַחֶת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תִּתְּגוֹ בָּהּ בְּכָל עֵת

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" בַּעֲיֵדָה קַבֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א,
אִייר תשע"ב לַפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נְסֻדָּר, נַעֲרָה, בְּנִקּוּד וּפִיסוּק מְלֵא, עִם בִּיאור
קל להבנת הענין, בתוספת הערות למעיינים,
למען יזכו כל ישראל לטעם מעץ החיים,
ולהטהר ולהתקדש בקדשה של מעלה, ועל
ידי זה ישפיע שפע רב בכל העולמות. "והנה
כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה
זו המעטת בזמן ההוא, היא יותר חשובה
מכל אילי נביות כשהיה בית המקדש קיים"
(חסד לאברהם זי"ע).

מ. א. עימוד ועיצוב 0527-615936

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

ב

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של
תקנון מ"ח מספר תקוני הזהר, שהוא אחד משבעים
התקונים שכתב אור העולם התנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בספרו.

ואלו הן המעלות לכל אדם מישראל שיקרא תקנון זה
מדי יום ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלה:

- א. ירום מזלו ולא יתמוטט.
- ב. יצליח בכל דרכיו.
- ג. לא יבוא לידי חסרון כים ועניות.
- ד. כל אויביו יפלו תחתיו.
- ה. לא יראה מיתת בניו.
- ו. זוכה ומתקן נפשו ורוחו ונשמתו.
- ז. פחות הטומאה (אשר הם המקור לכל הרע ולכל הצרות והבציות)
מתרחקים ממנו.
- ח. ינצל ממוקרה לא מהור.
- ט. מועיל מאד לתקן את עוון פגם הברית, ובפרט באותו היום.
- י. לא יחלה במחלת הנפילה.
- יא. יזכה ליראת שמים.
- יב. יזכה לאריכות ימים ושנים.
- יג. יזכה לעולם הבא.

מפעל הזוהר העולמי - נחל לכיש 24/8 בית שמש/ 0548-436784

כל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

"וְהַמְשָׁלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהָר הָרָקִיעַ וּמַצְדֵּיקוֹ הָרָבִים כְּפִכּוֹכִים לְעוֹלָם וָעֶד...
וְזִתְתֶם הַסֵּפֶר עַד עֵת קֵץ יִשְׁטָטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדָּעִית" (דניאל פרק י"ב ג'-ד').

ניתן להזמין את התיקון מ"ח, ועוד, להפצה בחינם במוקדים הבאים:

052-6430804	יציץ:	0502-002040/0504-119585	אילת:
02-6255789/0504-114066	ירושלים:	0504-082616/0504-18388	אלעד:
0527-15509		03-9339653/0573102912	
03-5784413	מירון:	0547-112492/0506-415137	אשקלון:
0544-375705	נהריה:	0548-456920	באר שבע:
0505-880336	נתיבות:	08-6108608	בדרום:
0544-270313	ערד:	0548-436784	בית שמש:
0543-113050	פרדס חנה:	09-8323442	במרכז:
0506-742675	פתח תקוה:	0548-496190/054-4523917	בני ברק:
0504-101341/0543-272508	צפת:	03-5746123	
0777-551424		0549788564	בצפון:
0522-793954	קרית שמונה:	0523254036	בת ים:
0527-638767	ראשון לציון:	0527-651911/0542214449	
0504-058359	רחובות:	0546-364443	הרצליה:
0527-175368	רמלה:	05776-06120	זכרון יעקב:
		0544-518608	חדרה:
		0527150849	חולון:
		0527 134512/0526-961396	

תְּקוּנָא תְּמַנְיָא וְאַרְבַּעִין - תְּקוּן שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים

בְּרֵאשִׁית, תִּמְן תִּר"י תִּמְן שְׁב"ת^[א],
בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תִּר"י, שֵׁם שְׁב"ת,

בְּגוֹוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שְׁת"י^[ב]:
בְּגוֹן זָה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵא שְׁת"י,

וְאִינוּן תִּרִי שְׁבָתוֹת^[ג], עֲלִיָּהּ אֲתָמֵר
וְהוֹן שְׁתִי שְׁבָתוֹת, עֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לא):

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָת
וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּר"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת
שְׁב"ת, וְרוֹמֵז עַל שְׁתֵי שְׁבָתוֹת, שְׁמִדְבָּר בְּזֶה הַמֶּאֱמָר,
עַל הַשְּׁכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמַּלְכוּת וְזֶה "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָת" וְעַל הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה
וְזֶה "לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבָת", וְעֵינַי לַעֲלֹל תְּקוּן י"ט (דף מ
ע"ב) דֹּאֲמַר שֵׁם שְׁבָת הַגְּדוֹל בִּינָה, שְׁבָת הַקָּטָן
מַלְכוּת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יִתְרוֹ צ"ב ע"א) דְּשְׁבָתָא
דְּיוֹמָא הוּא שְׁבָת עֲלָאָה וְשְׁבָתָא דְּלִילָא הוּא שְׁבָת
תִּתְּאָה (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַפֶּסֶק מְלָךְ,
וְהִבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאֵר לַחֵי רוּאִי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵי
שְׁבָתוֹת, שְׁבָת עֲלִיּוֹנָה וְשְׁבָת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמַלְכוּת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֶת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֶת" וְגוֹמֵר, שְׁתִּי
וּמִנִּין אֲדָכִיר הָכָא שְׁבֶת, לְקַבֵּל
פְּעָמִים הַזְכִּיר כָּאן שְׁבֶת, כְּנֻגַּד
שְׂכִינְתָּא עֲלָא וְתַתָּא^[1], לְדִרְתָּם
הַשְּׂכִינָה הַעֲלִינָה וְהַתַּחֲתוּנָה. "לְדִרְתָּם",
מֵאִי לְדִרְתָּם^[1], אֵלָּא זַכָּא אִיהוּ מָאן
מֵהוּ לְדִרְתָּם? אֵלָּא זַכָּא הוּא מִי
דְּעָבִיד לֹזֵן דִּירָה בְּשֶׁבֶת בְּתִירִי בְּתִי
שְׁעוּשָׁה לָהֶם דִּירָה בְּשֶׁבֶת בְּשָׁנִי בְּתִי
לְבָא^[1], וְאַתְפְּנִי מִתַּמָּן יֵצֵר הָרַע
הַלֵּב, וּמִתַּפְּנָה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע

(כסא מֶלֶךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הַעֲלִינָה שְׁהִיא
הַבִּינָה, וּכְנֻגַּד שְׂכִינָה הַתַּחֲתוּנָה שְׁהִיא הַמְּלִכּוּת, (כסא
מֶלֶךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ה. לָמָּה כְּתוּב מֶלֶת לְדִרְתָּם חֶסֶר ו' ?
– מִלְשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
וּלְמִלְכוּת, וְה' עֲלָא, וְה' תַּתָּא – כְּנֻגַּד שְׁנֵי בְּתִים
יֵשׁ בְּלֵב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּתִיקוּן"ז (דף ס"ג ע"ב – כסא מֶלֶךְ,
בְּאֵר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
 שְׁהוּא חֲלוּל שַׁבַּת, בְּרִית עוֹלָם,
 דָּא צְדִיק, דְּשִׁרְיִין תְּרוּיָהּ
 זֶה צְדִיק, שְׁשׁוּרִים שְׁנִיָּהּ
 עָלֶיהָ, חֵד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחֵד
 עָלֶיו, אַחַד לְמַלְא אֹתוֹ, וְאַחַד
 לְאַתְמָלְיָא מִיָּנִיהּ. בְּנִי יִשְׂרָאֵל
 לְהַתְמַלְא מִמְּנֹו. בְּנִי יִשְׂרָאֵל
 אִינוּן תִּרִין בְּלִיִּין נֶצַח וְהוֹד,
 הֵם כְּנֻגְד שְׁתֵּי כְלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נֶצַח וְהוֹד,
 בְּנֵי דִישְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא
 בְּנִים לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד
 דְּאַמְצְעִיתָא, תִּלְת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
 דְּאַמְצְעֵי - תַּפְאֲרֵת, שְׁלֹש פְּעָמִים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיד שִׁתְּרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעַצְבוֹת דְּטָחוּל
 וְכִבְד וּמְרָה, ס"מ כְּבֵד כּוֹעֵס, וּמְרָה זוֹרֶקֶת בּוֹ טָפָה,
 שְׁהוּא חֲלוּל שַׁבַּת מִבְּעִיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוֹפוֹ, וְאִם
 מִתְּקֵן לָהֶם דִּירָה נְאָה, אַז שׁוּרִים שְׁנִיָּהּ עַל צְדִיק
 יְסוֹד הָעוֹלָם (כֶּסֶף מֶלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק וּמִפְרָשִׁים).

שְׁבִיעִי אֵלֶיךָ תִּלְתָּ אֲבֹתָיִךְ, עֲנֵג
שְׁבִיעִי אֵלֶיךָ תִּלְתָּ אֲבֹתָיִךְ, עֲנֵג
שְׁבִיתָ [ט] וְנָהָר יוֹצֵא מֵעַד"ן לְהַשְׁקוֹת
שְׁבִיתָ "וְנָהָר יוֹצֵא מֵעַד"ן לְהַשְׁקוֹת
אֶת הַגֶּן [י], וְנָהָר, אֵת נָהָר וְאֵת
אֶת הַגֶּן [י] (בראשית ב י). וְנָהָר, יֵשׁ נָהָר וְיֵשׁ
נָהָר, אֵת נָהָר דְּאֶתְקָרִי נָהָר
נָהָר, יֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא נָהָר
פְּלִגְיוֹ, וְאֵת נָהָר דְּאֶתְקָרִי נָחַל
פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא נָחַל

ח. אֲבֹתָיִךְ - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
ט. עֲתָה מִפְּרֹשׁ גַּם שְׁאֵר עֲנִינֵי שְׁבִיתָ, וּמִפְּרֹשׁ תְּחִלָּה
סוד עֲנֵג שְׁבִיתָ, - עֲנֵג"ג רֹאשֵׁי תִבְּוֹת: ע' עֵדֶן, נ" נָהָר,
ג' גֶּן (כֶּסֶף מֶלֶךְ, בָּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֹאשִׁית כ"ו
ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁכָתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֵב רע"ג ע"א), לְמִיכָל
תִּלְתָּ סְעוּדָתֶיךָ בְּשְׁבִיתָ בְּרֹזָא דְּעֲנֵג שְׁבִיתָ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב:
"אֲזַ תְּתַעֲנֵג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֹאמֵר: "וְנָהָר יוֹצֵא מֵעַד
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן", וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִים לֹן וְאֵת לִיה
לְקִיּוּמָן, אֵיתֵהֶפֶךְ לִיה "עֲנֵג"ג" ל"נֵג"ע", וּבִהְפֹךְ אִם
מִתְקֵן וּמֵעֲנֵג כְּרֹאזֵי אֲזִי שׁוֹרָה עָלָיו שְׁמִיחַת הַשְּׁבִיתָ

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיוֹ

אִתְמַר עֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹהִים

נֶאמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹהִים"

וּלְתַד^[יג], הָאִי נִהַר אִיהוּ ו'^[יד],
זוּלְתַד^[יג], זֶה הַנִּהַר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה רֵאתָה א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמִהִפּוֹ מִנְּגַע לְעוֹנָג (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). יא. הַיִּסּוּד נִקְרָא
נִהַר, יֵשׁ נִהַר וְיֵשׁ נִהַר, יֵשׁ נִהַר הַנִּקְרָא (תְּהֵלִים מ"ו):
"נִהַר פִּלְגִּיו" הוּא יִסּוּד ז"א - [ז'עִיר א'נִפִּין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מִחֲסֵד וּגְבוּרָה, תְּפָאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנִּקְרָאִים
"פִּלְגֵי מַיִם", וְיֵשׁ נִהַר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, יִסּוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאבָא-חֲכֻמָּה הַנִּקְרָא תוֹרָה
קְדוּמָה, (כֶּסֶף מֶלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כֶּתֶר שֶׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֻמָּה (כֶּסֶף מֶלֶךְ). יג. וְעַל הָאִי עֵדוֹן עֲלִיאָה
אִתְמַר "עֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹקִים זוּלְתַד", וְאָמַר הָכָא,
כִּי מִי שְׁמִקְיָם עֲנִ"ג שְׁבֵת, זוּכָה לְתַעֲנוּג נִהַר שֶׁל עֵדוֹן
עֲלִיאָה שְׁעֲלִיו נֶאמַר "עֵין לֹא רֵאתָה" וגו', (בְּאֵר לַחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמִז לְיִסּוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמִצְעִי - דַּעַת
תְּפָאֶרֶת יִסּוּד (רֵאשִׁי תְּבוּת - דַּת"י). טו. א' רוּמִז לְכֶתֶר

וְאֶעֱבֹר^[טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא^[יז], וְאֶזִּיל וְעֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאַרְיָךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעַלָּה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמָצַע אוֹת ו', הַיּוֹד הָעֲלִיוֹנָה רוֹמֶזֶת לְשִׁכְיָנָה עֲלִיוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוֹמֶזֶת לְשִׁכְיָנָה תַּתְּאָה, וְהו' בְּאֲמָצַע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מְקַשֵּׁר וּמַחְבֵּר לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְכָל זֶה עַל יְדֵי עֲנַג שְׂבָת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשִׁבְתָּ קוֹדֵשׁ, זוֹכֶה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוּלָתִי", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמַּהְרָח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂכָדֵי לְזֻכוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן אִי אֶפְשָׁר בְּלָתִי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָהָם הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שֶׁלִּמֹּד זֹה"ק אִם רוּצֶה לְזֻכוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן]. טז. וְעֹבֵר וּמִמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשֵּׁם לַחֲגִ"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיסוּד, וּמִמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע לְמַעַן הַשְּׁכִינָה – הַמְלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יְתִירָה שְׁמִשְׁיגִים בְּשִׁבְתָּ הוּא בְּרִזָּא ד"נִשְׁמַת כָּל חַי" [שְׁחַבֵּר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהְיָ נִשְׂמָה יְתִירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיָּהּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיָּהּ מְרַכְבָּה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[יח], וּמֵי עֶד
חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמֵי עֶד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[יט], וּמִתָּמָן אֲשֶׁר לְגִנְתָּא
צְדִיק - יְסוֹד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשָּׁם מִשְׁקָה לְגִנָּה - מַלְכוּת,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתָּא. וּבִיאָה
שְׁהִיא הַשְׁכִּינָה הַתְּחִתּוֹנָה. וּבִיאָה

אִיהִי מֵאֵן דְּנִטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
הוּא מִי שְׁשׁוּמֵר דִּירָה לְשַׁבַּת,

דְּאִיהִי לְבָא^[כ], דְּלֹא אֶתְקָרִיב תָּמָן
שְׁהוּא הֵלֵב, שְׁלֹא יִתְקָרֵב שָׁם

מִכְסָּה וְלֹא שְׁלִיט עָלֶיהָ עֵינָהּ, וְרוּחָא יְתִירָה שְׁמִשְׁיָגִים
בְּשַׁבַּת הוּא נָהָר שְׁיֹצֵא מַעְדָּן וְכוּ', דְּאִיהִי צְדִיק
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דְּאִיהִי נֶפֶשׁ יְתִירָה דְּשַׁבַּת שֶׁהוּא
מַלְכוּת. (בְּאֵר לְחֵי רוּא'). יח. הֵם חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת
נִצָּח הוּד שְׁכָל אֶחָד כָּלּוּל מֵעֶשֶׂר וְעֶשֶׂר מֵעֶשֶׂר סֵךְ
הַכֹּל מֵאָה, וּבִיחָד חֲמִשׁ מֵאוֹת. יט. אִם סוּפְרִים מְבִינָה
שְׁהִיא אֵימָא שְׁכִינָה עָלְיוֹנָה - בִּינָה חֲסֵד גְּבוּרָה
תְּפָאֶרֶת נִצָּח הוּד יְסוֹד - הִיְסוֹד הוּא שְׁבִיעִי [כְּלוּמֵר
שְׁבִיעִי לְבִינָה]. כ. הַשַּׁבַּת נִקְרָא לֵב, שֶׁהוּא בְּאִמְצַע
יְמֵי הַחֹל, בֵּין ד'ה'ו' שֶׁהֵם מִמְּשִׁיכִים נֶרֶן [יוֹם ד']

עֲצִיבוּ^[כא] דַּחְחֹל, וְכַעַם דַּמָּרָה דַּאִיהוּ
עָצַב הַטָּחֹל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא
נוֹרָא דְגִיּהָנָם^[כב], דַּעְלָה אֶתְמַר לֹא
אֵשׁ הַגִּיּהָנָם, שְׁעֵלְיָהּ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לה): "לֹא
תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
הַשָּׁבֶת, וְהָכִי הוּא וְדָאִי דְכָל מָאן
הַשָּׁבֶת", וְכָךְ הוּא וְדָאִי, שְׁכַל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נִשְׁמָה] לְשַׁבֵּת הַבָּאָה וּבִין א'
ב' ג' שְׁמֶקְבֵּלִים הָאֶרֶה לְנֶר"ן [יוֹם א' נִשְׁמָה, יוֹם ב'
רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מִשְׁבֵּת שְׁעֵבְרָה שְׁנִשְׁאֲרֵת עֲלֵיהֶם,
וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דִּר י"ה שְׁבוּ
הָאֲרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּנִיחָה
לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוּמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוֹ - תִּרְתִּי מִשְׁמַע, לֵב
הָאָדָם בְּשַׁבֵּת שְׁנִקְרָאֵת לֵב - מִדְּבָרִי חוּל וּמִמְשִׁיף לְלִבּוֹ הָאֲרוֹת
חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פִּרְדָּ"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מִשְׁכֵּן
בִּינָה וּמִלְכוּת, צָרִיף שְׁמִמְחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מֶלֶךְ), לְרִמּוֹ
שְׁצָרִיף לְלִימוּד הַפִּרְדָּ"ס בְּשַׁבֵּת בְּשְׁמִמְחָה וּרְנָנָה (סוּד
ה'). כִּב. טָחֹל מָרָה אֵשׁ רָאשֵׁי תִבּוֹת טָמִ"א, שְׁלֹא
יִתְעַרֵּב טָמֵא בְּשַׁבֵּת, גַּם טָחֹל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח"
מִצַּד פְּלוּגִי שְׁהוּא בַּעַל הָרִצְח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשַׁבֵּת

דְּבָעִים כָּאֵלוֹ אוֹקִיד נוֹרָא דְּגִיְהָנָם^[כג],
שְׂכֹוֹעִס כָּאֵלוֹ מְדָלִיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיְהָנִם.

אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיְהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׂכָל מִי שְׂכֹוֹעִס
בְּשַׁבָּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵילוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגִּיְהָנִם בְּשַׁבָּת,
(הַגִּר"א). כַּד. אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבָּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחוּהָ וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעַ לְאַדְמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לוֹקִין בְּשַׁבָּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכּוֹת מֵאַחֵר
וְהֵם מִתְּרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אֶךְ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, מֵאַחֵר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכּוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אַבּוֹת מְלָאכּוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בִּימֵי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֹאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבָּת
גּוֹרֵם לַעֲצָמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּן^{(דף}
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבָּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת זּוֹכֶה שִׁיתֵּהֶפֶךְ לוֹ לִט"ל בְּרָכוֹת וַיְהִיָּה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבִנְקָל בְּלִי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֹאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמִפְּרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבַּעִים מַלְקִיּוֹת חֶסֶד חַד
 כְּנָגֵד אַרְבַּעִים מַלְקִיּוֹת חֶסֶד אַחַת
 בְּשֶׁבֶת, וְאֵינוֹן עֲשֶׂרָה דְלָקָה אָדָם
 בְּשֶׁבֶת, וְהֵם עֲשֶׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,
 וְעֲשֶׂרָה לְחֹה וְעֲשֶׂרָה לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעָה
 וְעֲשֶׂרָה לְחֹה, וְעֲשֶׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה
 לְאַרְעָא, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי
 לְאֲדָמָה, וּבְגִלל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי
 מִתְנִיתִין אֵין לֹקִין בְּשֶׁבֶת, דְּאֵלִין
 הַמְשִׁנָּה אֵין לֹקִין בְּשֶׁבֶת, שְׁאֵלוּ
 מִלְּאכּוֹת אֵינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל
 הַמְלָאכּוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל
 לְקַבֵּל מַלְקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשֶּׁבֶת
 כְּנָגֵד מַלְקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשֶּׁבֶת
 שְׁתֵּים. אֵינוֹן עֲקִירָה וְהִנָּחָה, דְּעָבִיד
 שְׁתֵּים, הֵם עֲקִירָה וְהִנָּחָה, שְׁעוּשָׁה
 לֹזֵן בְּבֵת אַחַת, מָאן דְּאֶעְקֹר חֲפִץ
 אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שְׁעוּקֹר חֲפִץ
 מֵאֲתִרְיָה וְאַנַּח לִיָּה לְבַר מֵאֲתִרְיָה
 מִמְּקוֹמוֹ וּמִנֵּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוּתִיהָ^[כה], בָּאֵלֹ: אֶעֱקֹר אֵילָנָא
וּמְרִשׁוּתוֹ, בָּאֵלֹ עֶקֶר אֶת אֵילָן
דְּחִי דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית, וְאִנַּח
הַחַיִּים, שְׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַיִּיחַ
לִיה בְּרִשׁוֹ נֹכְרָאָה, מָאן דְּעָבִיד
אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נֹכְרִיָּה. מִי שְׁעוּשָׁה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות
היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת
[כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק
ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד
ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים,
כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד
דז"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי
שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח
ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו
חלול שבת שגורם לישראל שנעקרו מארץ ישראל
רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים
רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב):
ש"ש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת
רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גָרִים דָּאֶעקֶר נִשְׁמָתִיה מִרְשׁוֹת
 אַתָּה, גֹּרִם לַעֲקוֹר נִשְׁמָתוֹ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחֲרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרִשׁוֹת, אַחֲרָת, שְׁהִיא
מִרְה וּמַחֲוֹל, וְדָא גָרִם לְיִשְׂרָאֵל
 מִרְה וּמַחֲוֹל, וְזֶה גָרִם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאִתְעַקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקֶרוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל

והשלום לרי"ח הטוב על תהלים ס"ח ב'. כו. כמו שפכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח') "אחות לנו קטנה וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (וענן עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשארו
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקוב
 מלא בור, ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאַתְּנָלִיאוּ בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה דְּאִיהִי
וְגִלּוּ לְאַרְץ נְכָרִיָּה, שְׁהִיא

רְשׁוּת תְּרַבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מָאן
רְשׁוּת תְּרַבִּים, וְכָךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּה
שְׁמוּעִיל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] יִי אִיהִי
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוּת נְכָרִיָּה. שְׁבִתָּא יִי הוּא

רבי מרדכי עטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן כח ברשות נכריה שנוקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה פוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע"א שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מַחֹל, חֲמָ"ה אֶתְתָּא בִּישָׁא מְרָה^[כט],

מַחֹל, חֲמָ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמְרָה,

שְׁבִתָּא"י עָלֶיהָ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק

שְׁבִתָּא"י עָלֶיו נֶאֱמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נַחְשִׁים וְעֶקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רָעַב

נַחְשִׁים וְעֶקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעַב

בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ שְׁמַמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשָּׁבוּעַ.

כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אִשָּׁה רָעָה נִקְרָאת מְרָה, כְּמוֹ

שְׁכָתוֹב: (קהֵל) "וּמוֹצָא אֲנִי אֶת הָאִשָּׁה מִרַּמְּוֹת"

(וַעֲיִן תִּיקוֹנֵי תִיקוֹן ח' דף כ"ד ע"א - בְּאֵר לְחֵי רוֹאֵי).

ל. שְׁבִתָּא"י עָלֶיו נֶאֱמַר (בְּרַאשִׁית לו כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין

בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נַחְשִׁים וְעֶקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,

וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרָעַב וְצָמָאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד

וְחִשּׁוּכָה וְאַפְלָה, הַפֶּךְ עֲנֵג שְׁבִתָּה וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת

לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי

בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלִמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבִּי דְּבוּר חוֹל

שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסִטְרָא אַחְרָא

מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשׁוֹרֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדַגְמַת שְׁפָחְתּוֹ

שֶׁל אֲבִרְהָם שְׁנֵאמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גִבְרַתִּי אֲנֹכִי

וּצְמָאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד^[לא] וַחֲשׂוֹכָא
וּצְמָאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וַחֲשׂוֹכָא
וְקִבְלָא^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
וְעֶרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
בְּכָלָא^[לג] וְהָא אוֹקְמוּהָ, וְאִיהִי דְבוּר
בְּכָל, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר
דְּחֹל דְּאִיהִי אֶסּוּר בְּשַׁבָּת^[לד], וְכַד
שְׁל חַל שְׁהוּא אֶסּוּר בְּשַׁבָּת, וְכִאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוהר חֲדָשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שְׁבַתַי מִסּוּד דְּקִדּוּשָׁה וְנִקְרָא שְׁבַת (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). לֵב. מְנָה שְׁשָׁה מִיָּנִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטָתוֹ בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, (בְּנִיחוּ). לֵג. כִּי כּוֹחַ שְׁבַתָא"י שְׁהוּא שׁוּלֵט בְּתַחֲלִית יוֹם הַשְּׁבַת הוּא עֲצָבוֹת וְעִנּוּי וּלְכִישֶׁת שְׁחֹרִין וְלֹא לֶאֱכֹל בְּשׂוּר וַיֵּין, וְלִישֵׁב בַּחֲשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מַצּוֹת שְׁבַת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהִפּוֹךְ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאָר הַשִּׁנּוּיִים מִמֶּנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁימָצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלִית כְּנִיסַת שְׁבַת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לֵד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁכַּחַת אֶת־רַ לְשִׁרְיָא תַּמָּן, אִיהִי
 לא מוצאת מקום לשורות שם, היא
 בִּרְחַת, כְּגִוּוֹנָא דְשִׁפְחָה דְאַבְרָהָם^[לה]
 בורחת, כמו השפחה של אברהם
 דְּאֶתְמַר בִּיה מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֵרְתִּי אֲנֹכִי
 שְׁנֵאמַר בִּיה: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֵרְתִּי אֲנֹכִי
 בִּרְחַת^[לו]. מְחֹל עֲלָה אֶתְמַר^[לז] שֶׁל
 בִּרְחַת". מְחֹל עֲלִי
 נַעֲלִיד מַעַל רַגְלִיד, נַעַל מְטוֹנָה
 נַעֲלִיד מַעַל רַגְלִיד, נַעַל מְטוֹנָה
 דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 של טפה סרוחה, כי המקום אשר

(שבת קכ"ג ע"ב) שֶׁלֹא יִהְיֶה דְבוּרָךְ שֶׁל שְׁכֵת כְּדְבוּרָךְ שֶׁל
 חוֹל, הֵינֵנו הַשְּׁנוּי שֶׁל שְׁכֵת הָאָמֹר כָּאֵן, (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי).
 לַה. (בְּרֵאשִׁית ט"ז ח), וְכִמּוֹ שְׁכֵתוֹב (לְעִיל תִּיקוֹן ט' דף כ"ד
 ע"ב), כְּגִוּוֹנָא דְעֵבֶדֶת שָׂרָה לְשִׁפְחָה דִּילָהּ, הַה"ד "מִפְּנֵי
 שָׂרָה גְבֵרְתִּי אֲנֹכִי בִּרְחַת", עֵי"ש (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). לֹו. כֵּן
 בִּרְחַת הַקֶּלֶפָה מִמִּי שֶׁמְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּקִדְשֵׁת שְׁכֵת
 וּמְשָׂרָה עֲלֵיו אֶת הַשְּׁכִינָה הַקְדוּשָׁה, (הַגֵּר"א וּבְאֵר לְחֵי
 רוּאִי). לֹו. (שְׁמוֹת ג' ה').

אֶתָּה	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמָּת	קֹדֶשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קודש
הוא,	דָּא	שַׁבָּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אֲמַרְתָּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטִי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פִּשְׁטִי"	את	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבֶּשֶׁנָּה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלִי	אֵיכָכָה	אֲמַנְפִּים ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפים,"	
וּבְגִין	דָּא	צָרִיד	בֶּר	נֶשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבָּת	לְשִׁנּוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשִׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים).
לט. ועין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וואת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת צונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בַּמֶּאֱכָלִין^[מא], וְצָרִיד לְמַהוּי מוֹסִיף
 וּבַמֶּאֱכָלִים, וְצָרִיד לְהִיוֹת מוֹסִיף
 מִחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף
 מִחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף,
 מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשִׁבְתָּ^[מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשִׁבְתָּ,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שְׁלֹם, כִּי
 הַשְׁבֵּת יִהְיֶה שְׁלֹם בְּשִׁלְשָׁה אֱלֹהִים. גַּם אָמַר עוֹד וְצָרִיד
 לְמַהוּי מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ, הִנֵּה דָבָר זֶה נִרְמָז
 בָּאוֹת ו', כִּי לְעוֹלָם קִיַּמָּא לָן ו' לְרַבּוֹת, וְאִם כֵּן כִּנְגֵד
 זֶה הַהוֹסָפָה [שְׁלֹמַעֲלָה], תוֹסִיף ו' בָּאוֹתִיּוֹת שְׁלֹ"ם
 הַנִּזְכָּרִים, וִיִּהְיֶה שְׁלֹם, לְכָךְ אוֹמְרִים שְׁבֵת שְׁלֹם.
 (בְּנִיחוּ). מב. עַל יְדֵי שְׁמִירַת שְׁבֵת, מִמָּשִׁיף עָלָיו אֶת
 רָצוֹן הָעֲלִיּוֹן, וְרָצוֹן הוּא מִתְּהוּוֹה לְצִנּוֹר, [רָצוֹן
 אוֹתִיּוֹת צִנּוֹר], כִּי כָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ הִיא צִנּוֹר, אֲשֶׁר
 דָּרָךְ שֵׁם מִמָּשִׁיף הָאָדָם אֵלָיו כָּל מִינֵי אוֹרָה, כָּל מִינֵי
 טוֹבָה בְּרָכָה וְשִׁמְחָה וְאַהֲבָה מִן הַמְּקוֹר הָעֲלִיּוֹן,
 כְּדִכְתִּיב: (וְשַׁעֲיָה י"ב ג'): "וּשְׂאֲבָתָם מִים בְּשִׁשּׁוֹן
 מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה", כִּי בַּמְּקוֹר הוּא נִקְרָא (שִׁיר הַשִּׁירִים ד'
 ט"ו), "מַעֲיָן גָּנִים בָּאֵר מִים חַיִּים וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן",
 וְאִם הַצִּנּוֹר הוּא שְׁלֹם, כְּלוֹמַר שְׁעוֹשֶׂה הַמְצוּהָ

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יְתִירָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יְתִירָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשִׁבְתָּ [מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשִׁבְתָּ.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כְּרֹאוּי, הִנֵּה אֲזוּ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֶשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמִּצְוָה הִיא
 לְשִׂמְחָה, מְבִיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֵדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֲמַר חֲז"ל (סוֹטָה כ"א ע"א) מִצְוָה
 מְגֻנָּה וּמְצֻלָּה, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה
 קֹדֶם כָּל מִצְוָה, וְקוֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאֲזוּ
 וְיֻדְאִי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲז"ל (יומָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עַצְמוֹ
 מְעֻט מְלֻמָּטָה, מְקַדְּשִׁין אוֹתוֹ הַרְבֵּה מְלֻמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעַצְמוֹ בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה וְדְבוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא מְקוֹר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתִכְלִית
 הַטְהָרָה הַמְּטַהֵר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תוֹכֵן דְּבָרֵי בָּאֵר מִים חַיִּים פָּרִשְׁת וְאַתְחַנֵּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מַחּוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ בְּכִנְיֻסָּתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:
 (יִרְמְיָהוּ מו, כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְאַל תַּחַת
 יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעוֹ מִרְחֹק וְאַתָּה זֶרְעוֹ מֵאֶרֶץ
 שָׁבִים (יִכּוֹן שְׁכַל הַנְּשֻׁמוֹת הַשְּׂבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יִחְזְרוּ לְקְדוּשָׁה), וְשָׁב
 יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד: (תְּהִלִּים יח, לא) הָאֵל
 תָּמִים דָּרְבּוּ אָמַרְתָּ (יִכּוֹן שְׁהַקְלֵלָה הַ-מֵּאֲרַת שְׁנִגְרָמָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ,
 תִּהְפֹּךְ לְאִמְרַת) ה' צְרוּפָה מִן הוּא לְכָל הַחֲסִים בּוֹ:

יְדֵי הוֹסֶפֶת קִדְשֵׁת שְׁבֶת בְּכִנְיֹסְתָהּ מִפְּרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
 מִהֶקְדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֶפֶת קִדְשֵׁת שְׁבֶת, וּמֵאַחֵר
 בִּיצִיאַת שְׁבֶת, נִשְׁאַרְתָּ דְּבוּקָה קְלַפְתָּ נֹגֶה בְּקֹדֶשׁ
 וְחוֹזֶרֶת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
 שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ, וְזֶהוּ סוֹד תוֹסֶפֶת
 שְׁבֶת, (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). וּמִנְהֵג יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים אַחֲרֵי
 תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שְׁבֶת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
 זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בַּחֲבוּרָה כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קִדְשֵׁת הַשְּׁבֶת
 עִם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוֹן בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לְכָל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
 וּמְרוֹיַחִים בְּכָל שְׁעָה מֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבִמְנִין
 עוֹלָה לְטִרְיָלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵין עֲרֶכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאִרְיֻכּוֹת).

אור הזוהר גליון 48 ניסן תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

שְׁמִיחַת הַרְשָׁב"י עִם לִוְמֵי הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ:

יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעֶזְרַת ה' בְּגִבּוּרִים, לְמַעַן הַקִּים
הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכוֹת שְׁהַרְשָׁב"י הַקְדוּשׁ
יְדוּר בִּינְיָנוּ.

אֲנוּ רוֹצִים בְּדַחֲפּוֹת לְהַדְפִּיס מִלִּיּוֹנֵי עֲתָקִים שֶׁל
תְּקוּנָה מ"ח ל"ג בַּעֲדָא, הַמְעוֹנֵן לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִזְכוֹת
לְזִכּוֹת עֲצוּמוֹת "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זֹלָתָהּ.
טל: 0527-651911. לְזִיכּוֹי הַרְבֵּים וְלַחֲלוּקָה בַּחֲנָם.

בְּקִשְׁת הַתּוֹרָה: שְׂלֵמֶדּוּ לְכָל הַפָּחוֹת פַּעַם אַחַת
בְּמִירוֹן בְּצִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִי"ע"א. - וּמִתְבַּקֵּשׁ
לְלַמֵּד אֶת הַתְּקוּנָה בַּל"ג בַּעֲדָא [כָּל אֶחָד בְּמִקְוָמוֹ]. כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מִהַלּוּמִדִּים מְקַבֵּל אֶת הַשְׂכָּר וְהַזְכִּיּוֹת שֶׁל כָּל
הַחֲצִי מִלִּיּוֹן לִוְמֵי הַתְּקוּנָה בַּל"ג בַּעֲדָא (שד"ח, וְעוֹד). זְמַן
לְמוֹד הַתְּקוּנָה עִם הַבְּאוּר הוּא 5 דְּקוֹת.

זְכוֹר! לִימּוּד שְׁעָה זוֹהַר בְּשַׁבָּת = מֵאָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה
תּוֹרַת הַנִּגְלָה, אִם כֵּן לִימּוּד 5 דְּקוֹת זוֹהַר בְּשַׁבָּת =
מֵאָה מִלִּיּוֹן חֲדָשִׁים תּוֹרַת הַנִּגְלָה (כֶּסֶּא מֶלֶךְ, הַר"ח

הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן), ועוד כפול 1000
 הם מזפי הרבים הסועדים את השכינה ונקראים שרי
 נפתלי (מד"ר שיה"ש פרשה ח' פסקה טז, זוהר ח"ב דף
 קכ.), ובמנין עוד כפול אלף (זוה"ק ויצא), ובמירון עוד
 כפול אלף (תיקו"ז, הה"ש), והכל כפול חצי מליון לומדי
 התקון, יוצא - $50,000,000,000,000,000$, שהוא
 [במלים] 50 קוודריליון חדשים תורה למוד פשט,
 ולפי הבאמ"ח (פ' תרומה כ"י) יוצא כי 50 קוודריליון
 $50,000,000,000,000,000$ מכפיל את עצמו לכל
 אחד ואחד מהלומדים, כלומר, כפול 50 קוודריליון
 $50,000,000,000,000,000 = 2.5 \times 10^{39}$, ולפי הס"ח
 עוד כפול 15 מליון, כנגד 15 מליון יהודים שיש בעולם =
 3.75×10^{46} , שהוא (במילים) 37 ספטיליארד 500 ספטיליון
 בחדשים. [ההסבר על החשבון הנ"ל ראה בכת הזוהר
 ח"ג].

זכור! הרשב"י נקרא שבת, (אדרא) וביום ההלולא שלו
 נמצאת נשמתו עם כל אחד ואחד, בואו כלנו ונעשה
 רצונו, ונלמד תורתו, (גיטין סז). והרשב"י ע"ה ימליץ
 עלינו זכות, ופך תעלה תפלתינו לרצון לפני הקדוש
 ברוך הוא.

קריאה קדושה לאחינו בני ישראל

אנא חוסו על השכינה הקדושה הנמצאת בגלות, והקדישו דקה אחת אחרי כל תפלה, ולמדו זוהר הקדוש [זוהר חק לישראל היומי (אפשר לקבל אצלנו בחמש כרכים עם לשון הקודש)], בצבור, ואחר כך תאמרו קדיש על ישראל, לזיכוי כל נשמות ישראל, כי הלמוד המועט הזה עתה, חשוב בשמים יותר מהקרבת כל אילי נביות בזמן שבית המקדש היה קיים (תלמידי האריז"ל).

על פן כל אדם, ראש ושיבה, רב עיר, רב שכונה, רב ביהמ"ד, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלמדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכו', כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל זי"ע, ועי"ע אור הזהר.

זכור! דקה אחת למוד זוהר הקדוש (בחול) בצבור הוא כמו ששה ימים, ובמנן כפול אלה (זוה"ק ויצא) = 6000 ימים למוד תורת הפשט, ובצער כפול מאה = 600,000 ימים, ובשמחה כפול 1000 = 600 מליון ימים של תורת הפשט. ובשבת עוד כפול אלה, = 600 מיליארד ימים

תורת הפשט. (פסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן). ואם זה בירושלים עוד כפול 10 (בבא סאלי) יוצא $6,000,000,000,000 =$ שש טריליארד ימים תורת הפשט. ואם זה בכתל המערבי עוד כפול 1000 זוהר ויצא, תיקו"ז).

זכור! המארגן שילמדו דקה אחת מקבל שכר כנגד כלם וכנגד כל היהודים. כל מי שיש לו מח בקדקדו יתפס להיות הראשון לארגן המנין ויקבל שכר כנגד כלם. תן דעתך, כי בדקה אחת של למוד הזוהר הקדוש אחרי התפלה, אתה זוכה לעולמות נצח, "עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו".

איזה פטנהוז אתה רוצה בגן עדן?

רשימת התורמים המאושרים שזכו לבנות חלק מהיכלי
גן עדן, בו תשכון נשמתם בעולם הבא, תמורת תרומה
של 1600 ₪ העבור 10 סטים של הזוהר הקדוש של 70
חלקים, כל חיידך אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה!
צא וחשוב, איזה דירה תהיה לך בגן עדן, לנצח נצחים רק כאן
אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!!!

כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו. זכור! היכלי גן עדן
אפשר לבנות רק בעולם הזה! ולא כשמיניים

אין חינם! סטרא אחרא היא בחינם! כל סט נוסף שאתה קונה, הוא
עוד היכל בגן עדן לנצח נצחים.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

שכר ועונש ה' חלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב רחוקים, כגון הידרות, ערכים יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכיר הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

**קחו עמכם דברים ושובו אל ה'
לא ידה ממנו נדה**

הזדמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ♦ לבר מצוה ♦ לחתונה ♦ לביטוח חיים

הזדמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורת הזוהר. כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

- ❑ הכמות מצומצמת
- ❑ המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשיו.
- ❑ הוצלה משמעותית לכמויות.
- ❑ להזמנות: 026500828
- ❑ תורתנו מגן לנו היא מאירת עינינו
- ❑ הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

אור הזוהר גליון 49 אייר תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

"אשרי העומדים על סודך"

פידוע שגָרסת ולמוד הזוהר הקדוש אין כמוהו, שִׁמְבטל כל גזרות קשות ורעות, מחלות, אסונות, מיתות משונות, וְכָל מַרְעִין בִּישׁוֹן. על כֵּן נִקְרָא כְּלָנוּ "תקון מ"ח", שִׁמְקַרֵב הַגָּאוּלָּה "וּבְדָא יִפְקוּן מַגְלוֹתָא בְּרַחֲמֵי".

קריאה נרגשת

לְכָל יָחִיד וְיָחִיד, אָנָּה הַצֵּטָרף לְזִכּוּי הָרַבִּים, וְהֵקֵם בְּעִירָה סְגִיף לִפְעִילוֹת "מִפְעֵל הַזוהר הָעוֹלָמִי".

כל שְׁעֵלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת הוּא:

1) לְאַרְגֵּן וְלַחֲשֹׁב כְּמָה יְהוּדִים יֵשׁ בְּעִיר מְגוּרֵיכֶם, כְּמָה בְּתִי מְדַרְשׁוֹת יֵשׁ בְּעִיר וְכְדוּמָה. 2) לְבַקֵּשׁ מִמִּפְעֵל הַזוהר הָעוֹלָמִי לְשַׁלַּח לְדָפוּס אֶת הַקּוּבֵץ שֶׁל "תקון מ"ח" [יעוד] - בַּעֲלוֹת מִינִימָלִית וּבִסְבָּסוּד לְכַמִּיּוֹת. 3) לְחַלֵּק זֹאת בְּמִשְׁוֹף הַשָּׁנָה. בְּכָה תִהְיֶה שְׁתֵּף בְּהַצֵּלֶת עִם יִשְׂרָאֵל, וּלְקִרּוֹב הַגָּאוּלָּה.

שרשרת הזוהר

כָּל אֶחָד מוֹדִיעַ לְעוֹד 3 אֲנָשִׁים לְפָחוֹת, וְאֵלּוּ מוֹדִיעִים לְכָל אֶחָד 3 אֲנָשִׁים נוֹסְפִים וְכֵן הִלָּאָה. עַל אֲמִירַת תְּקוּן מ"ח בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֶר. וְכָה בְּתוֹךְ 72 שָׁעוֹת נִגְיַע לְכָל יְהוּדִי בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַאֶסְפוֹ וְאַגִּידָה לְכֶם

יְחִיד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל

שְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים מֵעֶרֶב ל"ג בְּעוֹמֶר [י"ח אֶיֶר - כ' אֶיֶר]

כ-500.000 איש עולים לציון הרשב"י במירון לאמירת תקן מ"ח של הרשב"י, לאמרם 15 פעמים [לכל 15 מליון יהודים הפזורים ברחבי העולם], ויאמרו כאיש אחד בלב אחד כדי "שלא ידח ממנו נדח", שכל יהודי באשר הוא יזכה לתשובה שלמה ולקבל על מלכות שמים באהבה, וכך נביא את משיח צדקנו במהרה, ותהיה הגאולה השלמה ללא צער ומכאוב, ללא יסורים, בלי פחד מאמות העולם, כפי שהרשב"י הבטיח "בדא יפקון מגלותא ברחמי".

בְּכָל יוֹם אַחֶהָ לּוֹ, וְעֵדִין הַמְּשִׁיחַ לֹא הִגִּיעַ, מִדּוּעַ?

"כי יד על כס ה' - אין השם שלם ואין הכסא שלם, הקב"ה מחכה לשלמות העולם, כשכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, תבוא הגאולה השלמה, "לבילתי ידח ממנו נדח" (שמואל ב' יד, ד), אין הקב"ה רוצה להדיח אפילו לא יהודי אחד מכלל ישראל.

כשהמשיח יגיע, יגיע הרגע, בו כלם יפירו וידעו מלכותו יתברך שמו, "כי מלאה הארץ דעה את ה'", (ישעיהו יא, ט) האמת תתגלה לעין כל, ההסתרה והחשך יעלמו, "ונגה כאור תהיה", (חבקוק א, ד) האמת תאיר, אבל הבחירה החפשית תגמר, לא יהיה נתן לבחור בטוב, יהיה מדי מאחר לחזור בתשובה. אם יהודי אחד ידחה, צער השכינה יהיה לאין ערוך, מפני שלא הספיק לחזור בתשובה.

מה יעשו אחינו ואחיותינו שטרם חזרו בתשובה? רק אז יתעוררו? בימות המשיח גם אם ירצו בכל מאורם ובכל נפשם, לא יהיה נתן לתקן, וודאי נשמתם תרצה למסר חיייה כדי לחזור בתשובה, אבל עבר הזמן, בעולם האמת כבר אין תקון, צער הנשמה, אינו בר השגה, זה צער נצחי.

הקב"ה רוצה את בניו אהוביו, שכלם יתקברו אליו, לכן ביום ההולולא של הרשב"י, נתפלל בלנו מעומק נפשנו כאיש אחד בלב אחד, באהדות אמתית, שכל עם ישראל יזכו לחזור בתשובה שלמה לפניו יתברך שמו, שלא ישאר אף יהודי "מחוץ למחנה", "לבילתי ידח ממנו נדח", כשכל עם ישראל יהיו ברצון אמתית לזכות להגאולה השלמה ודאי נזכה לכך, "אחישנה", במהרה בימינו אמן.